

شیوهٔ درج مقاله

پژوهشگرانی که مایلند مقالاتشان در مجلهٔ علمی - پژوهشی دانشکدهٔ الهیات و معارف اسلامی دانشگاه فردوسی مشهد انتشار یابد، شایسته است به نکات مشروحهٔ زیر توجه فرمایند:

۱ - نظر به اینکه «کمیسیون بررسی نشریات علمی کشور» مجله‌های دانشگاهی را ملزم کرده است برای بیشتر تخصصی شدن، حوزهٔ کار خود را محدود سازند، هیأت تحریریهٔ این مجله تصمیم گرفت، فقط مقالاتی را در مجله درج کند که به حوزهٔ مطالعات اسلامی به معنای *اصح* مربوط می‌شود. بنابراین، از همکاران دانشگاهی انتظار دارد از ارسال مقالاتی که از این حوزه بیرون است خودداری فرمایند.

۲ - همراه هر مقاله چکیدهٔ آن (حداکثر در ۱۰۰ کلمه)، به سه زبان فارسی، عربی و انگلیسی ارسال گردد.

۳ - در پایان هر چکیده کلیدواژه‌های مقاله درج می‌شود.

۴ - ارجاعات مربوط به منابع، حاوی حداقل اطلاعات وافی به مقصود، بلافاصله پس از نقل مطلب در داخل پرانتز بیاید.

تبصره ۱. منظور از حداقل اطلاعات، نام صاحب اثر و شمارهٔ جلد و صفحهٔ منبع یا کد متداول آن است. در صورت لزوم می‌توان اطلاعات دیگری از مأخذ بدان افزود.

- تبصره ۲. در مورد منابع لاتین نیز لازم است نام صاحب اثر و سایر اطلاعات در داخل پرانتز به فارسی بیاید و معادل خارجی آنها در پایین همان صفحه درج شود.
- ۵ - ضروری است فهرست مآخذ به ترتیب الفبایی نام خانوادگی یا نام اشهر نویسندگان در انتهای مقاله بیاید.
- ۶ - عناصر اطلاعات کتابشناختی در مورد مقالات، کتابها، گزارشها و سایر مراجع به شرح زیر است:
- ۱ - ۶. مقالات: نام نویسنده، عنوان کامل مقاله، نام مجله، جلد، شماره، سال انتشار.
- ۲ - ۶. کتابها: نام نویسنده، عنوان کتاب، نام مترجم یا مصحح، محل انتشار، نام ناشر، سال انتشار.
- ۳ - ۶. گزارشها و سایر مراجع: اطلاعات کافی و کامل داده شود.